

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

Únor
2023

Ročník
XXII.

Z lednového staršovstva

V rámci ohlédnutí za minulým konstatovány vydařené vánoční bohoslužby i další akce (každý si našel své – hojně navštívené bohoslužby i menší setkání, relativně dost navštívené bohoslužby na Štěpána a Nový rok), krásný novoroční koncert. Projevema vděčnost všem zapojeným do příprav a realizace (zvláště Markétě Popelové Nečasové za přípravu dětské hry).

O platech a navýšení plateb za energie na faře byla vedena delší diskuse se závěrem, že se k tématu ještě vrátíme na příští schůzi. Stejně tak byla jen předběžně debatována příprava rozpočtu na rok 2023.

Téma misie, kterým se má zabývat náš seniorát, bylo postoupeno k domácím promyšlení, sběru odpovědí formou internetového dotazníku a následnému projednání na únorové schůzi.

Z únorového staršovstva:

Veden rozhovor o praxi večere Páně (vysluhování dětem, zařazení do bohoslužeb, poslední kruh i pro varhaníka) - časem se ještě vrátíme.

Doplnění kruhu křesťanské služby.

Rozhodnuto navýšení záloh v bytě na faře a o odměnách zaměstnancům sboru.

Delší rozhovor o možnostech úspor na energiích a dalších opatřeních.

Datum sborového shromáždění v neděli 26. března

Diskuse o misii odložena na příští schůzi (důvodem byl chybný odkaz na dotazník, kvůli kterému nedošlo k doplnění)

Procházka bohoslužbami – večeře Páně po druhé

Ještě jednou večeře Páně, tentokrát spíš osobně. Nejprve ale uvedení minulého na pravou míru - některé ze čtenářů Zpráv a ohlasů v lednovém čísle Zpráv a ohlasů zarazila citace z připravované agendy naší církve – totiž, že takto to brzy již bude (a ne jinak). Agenda na jednu stranu je samozřejmě něčím, co má být po církvi dodržováno a činěno, na druhou stranu jednak ještě nevyšla, navíc sama uvádí, že některý prvek liturgie večeře Páně tak být nemusí a taky a především – věci bohoslužeb jsou v (pravo)moci staršovstva toho kterého sboru. Tedy až nová Agenda dorazí, budeme mluvit i o tom, co říká také o večeři Páně a jak si to následně rozhodneme, takové to u nás budeme mít.

Podle klasického učení jsou svátosti (a večeře Páně zvláště) viditelným slovem. Vyjadřují vlastně totéž, co evangelium – že se tu Božím působením tvoří společenství, do kterého je zván každý a každá, že je tu něco k občerstvení a posílení na nové cestě. A je to k prožití ještě jinému než jen skrze uši, ale taky skrze ústa a chuťové pohárky, na znamení, že Boží láska prochází i naším tělem. Je to společenství, které má své předpoklady – především v tom, že Ježíš za nás vydal své tělo a prolil svou krev na odpuštění hříchů. K tomu patří také to, že zpytujeme vlastní život, o odpuštění stojíme a přijímáme je a sami jsme ho schopni. Jsem spíš pro stručnou eucharistickou modlitbu. Byl bych pro zavedení alespoň několika rezponzoriálních prvků, ale vím, že to chce čas. Jádrem pro mě je samotné přijímání v kruhu kolem stolu Páně, kdy si připomínáme poslední večeři Ježíše Krista s jeho učedníky a také ty, kdo na tomto místě stávali před námi. Stejně tak důležitá je přítomná rovina, totiž, že se scházíme jako společenství teď a tady a jsme rádi, že smíme být spolu (nebo aspoň stojíme o překonání toho, co nás případně dělí). Ale večeře Páně také ukazuje k tomu, co teprve očekáváme, je jakýmsi aperitivem Božího

království, příslibem, že jednou budeme tak jíst a pít tam, kde nás již nic dělit nebude. To je veliká naděje, která k večeři Páně patří a která smí probouzet radost už v přítomnosti. Děti do obecenství Stolu v našem sboru patří a jsem za to rád. Je mi otázkou, zda by nebylo dobré připomenout a posílit praxi první církve, která zřetelně slavila večeři Páně také jako společné jídlo, při kterém se najedli i ti, kdo třeba byli i hladoví po vezdejším chlebu. Setkání při kávě a čaji se nám zcela poslední dobou nedaří, stejně jako společné obědy. Ale a hlavně – naše pojetí večeře Páně ke stolu Páně zve všechny křesťany, v tom jsme vlastně už tak tak daleko, jako je cíl všech ekumenických snah. A ještě na závěr citát z Poeticko-kritického katechismu Gerda Theissena (str. 309):

*Večeře Páně zvěstuje
obnovení společenství navzdory zradě a hříchu.
Lámání jednoho chleba
a pití z jednoho kalicha
jsou viditelná znamení neviditelného společenství
v noci, v níž je zrazováno všechno.
Tato noc trvá až do konce světa
a zahrnuje všechny lidi,
bohaté a chudé
blízké i daleké,
spravedlivé a hříšníky.
Poselství zní: jste povoláni k lásce.*

Ondřej Ruml

Křesťanská služba pracuje

V září minulého roku staršovstvo sboru vyjádřilo vděčnost sestře Věře Trojanové za její dlouholetou práci v křesťanské službě (kroužku žen, které spolu píší a rozesílají přání jubilantům a také je po domluvě s nimi navštěvují). Žel dřív, než jsme stihli poděkovat osobně a veřejně, sestra Trojanová zemřela. Kruh křesťanské služby byl poté staršovstvem doplněn o pastorační pracovníci Martinu Dvořákovou a faráře Ondřeje Rumla. Začátkem letošního roku jsme se sešli k setkání (děkujeme Topinkovým a Dvořákovým za pohostinnost) a poděkovali

oběma dalším dlouholetým členkám křesťanské služby Martě Topinkové a Ester Kabíčkové, která se další služby vzdala. Pozvání k další práci ale přijaly Hana Bukáčková a Liba Králová. Při milém setkání jsme si povídali o současné praxi, domlouvali se na příštím rozdělení úloh a také na tom, že se budeme dál scházet a spolu se starat o to, aby se žádný z členů našeho sboru necítil o narozeninách zapomenutý.

Ondřej Ruml

Sbor má rozvojový plán

Každý sbor by měl jednou za čas promyslet a vytvořit tzv. rozvojový plán. Po mém nástupu jsme jeho tvorbu chvíli odkládali, pak ji odložil covid, ale s nově zvoleným staršovstvem nadešel pravý čas. Na výjezdním staršovstvu v listopadu minulého roku vznikl tento rozvojový plán sboru, který také zohledňuje to, jak vnímáme současnou podobu našeho sboru a na co bychom se v nejbližších letech rádi soustředili. Tu je ve vší stručnosti a možná také heslovitosti, kterou se bude staršovstvo sboru pokoušet za pomoci dalších uvádět v akce a život:

I. Reflexe současného stavu sboru - náš sbor je bohatý (ve více rovinách a významech toho slova), mnohé se díky Bohu i lidem daří a novoměstský sbor žije (dovnitř i navenek). Jsme za to vděční.

II. Vize sboru - dál rozvíjet to, co máme a to především:

1. práci s aktivními lidmi (minisborové dny pro všechny generace, práce s dětmi a mládeží, pokračovat ve slibně započatých hudebních aktivitách vedených kantory sboru)

2. konat a soustředit se na diakonii (tu s velký D v podobě domova Pomněnka i tu malou - v rámci křesťanské služby a pomoci)

3. misijní práci navenek i evangelizace uvnitř sboru (nyní konfirmační pro dospělé a další akce - večery s hostem, kurzy Alfa...)

Ondřej Ruml

Vzkaz od „našich“ Ukrajinek

Sophii je 6 měsíců, neví o válce, jak bzučí sirény a jak hlasitě vybuchují rakety, Děkujeme České republice, Děkujeme všem lidem za podporu, moc si toho vážíme a neztrácíme odvahu, doufáme v brzké vítězství Ukrajiny.

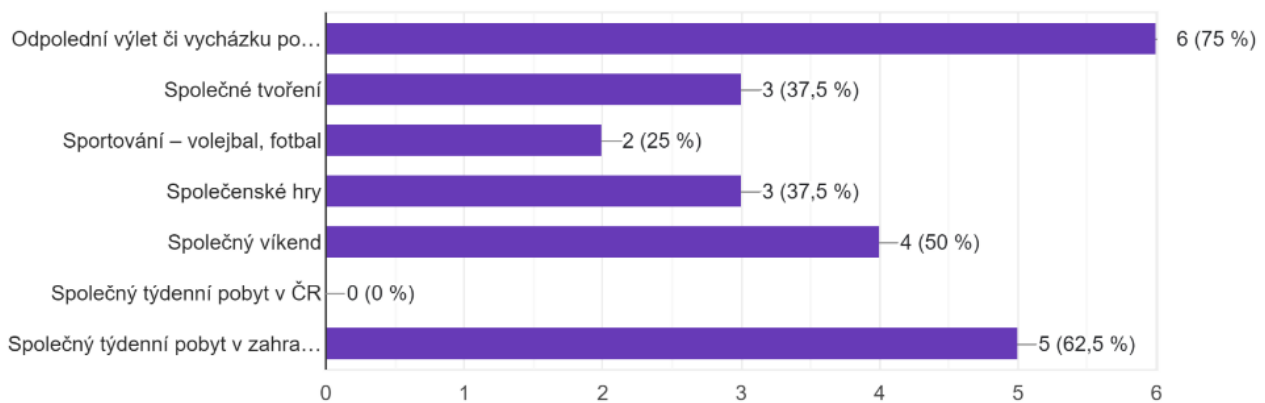

Nad anketou „Co bychom spolu mohli dělat“

Děkuji všem, kdo jste odpověděli na anketu (ať už na webových stránkách sboru, nebo papírově) o tom, co bychom spolu mohli dělat. Dovolte shrnutí jejích výsledků. Sešlo se 8 odpovědí. V připojeném grafu je vlastně všechno patrné (děkuji Martinu Popelovi, že celou

O co konkrétně byste měli zájem?

8 odpovědí

anketu připravil). Rozptyl odpovědí je docela velký – největší zájem je o odpolední výlet či vycházku a na druhé straně delší pobyt v zahraničí. Ovšem jako nejsilnější výpověď vnímám to, že se sešlo právě jen osm odpovědí, z čehož si dovoluji soudit, že mnoho nového se chystat nemá. Rozvojový plán sboru také konstatuje, že se toho v novoměstském sboru děje docela dost, a tak je otázka, kolik nového je ještě třeba. Přesto se o něco nového pokusíme.

Ondřej Ruml

Informace ze sboru

Ještě stále nemají všichni členové sboru změněný příkaz k úhradě na platbu saláru

Sbor má nový sborový účet u banky Moneta č. **253070437/0600**.

—

Prosíme o změnu trvalého příkazu na platby saláru na nový účet!

Shromáždění, která nás čekají

1.2.	18.00 - staršovstvo
6.2.	18.00 – Večer s hostem Ruth Šormovou - O paliativní péči i osvětě a o práci domácího hospice Cesta domů".
Pondělí –lichý týden	18.30 – NM – Konfirmační pro dospělé
11.2.	18.00 - mládež
14.2.	19.30 – KRUH
21.2.	9.30 - Kavárnička (nejen) pro seniory – Vojtěch Zikmund – o osobní návštěvě Banátu
1.3.	18.00 - staršovstvo
3.3.	19.30 – schůzka učitelů nedělní školy

Společenský večer římskokatolické farnosti

V sobotu 28. ledna se v kulturním domě konal společenský večer neboli ples římskokatolické farnosti. Jedním z impulsů bylo, že ten den katolický kolega, administrátor zdejší farnosti Miro Kulifaj oslavil čtyřicáté narozeniny. Večer byl zahájen tradičně – předtančením, poté jubilant přivítal přítomné (zvláště hosty, z nichž jsem byl zmíněn čestně první), byla pronesena modlitba za nově zvoleného prezidenta a na konec jsme zazpívali státní hymnu. Pak už večer běžel normálně jako jiné plesy, my netanečníci jsme měli dost času na podívání a sledování toho, kolik sester a bratrů katolíků je a čeho jsou schopni (to

myslím v dobrém). Mezi účastníky bylo ale také hodně známých, evangelíků i z okolí, a tak se povídalo a setkávalo a seznamovalo až skoro do půlnoci.

Ondřej Ruml

Pomoc lidem s handicapem

V loňském roce se na mě obrátili zástupci rodin, které mají dospívající děti či dospělé osoby se mentálním handicapem s prosbou o pomoc. Rodiny z Nového Města na Moravě a blízkého okolí hledají pomocníky/asistenty, kteří by pro jejich děti dokázali občas připravit nějaký program. Děti většinou navštěvují Základní a praktickou školu v Novém

Městě na Moravě. Po jejím ukončení pak jenom těžko hledají uplatnění na trhu práce, a stejně tak možnosti jak trávit volný čas. Využívají například

služeb stacionáře v Centru Zdislava, často jsou ale odkázáni na pomoc svých rodičů. Někteří rodiče by rádi poskytli svým potomkům také aktivnější využití volného času. Příkladem může být třeba jejich pomoc při podzimním úklidu parku kolem našeho kostela. Jednal jsem se zástupci Portima, které se pro ně bude snažit připravit nějakou systematickou podporu, završenou například vznikem sociálního podniku. Ovšem dá se očekávat, že to může být dlouhodobější úkol. Portimo koncem loňského roku oslovilo rodiny s dotazníkem, ze kterého vyplynuly některé klíčové potřeby těchto rodin:

- Různorodé aktivity v pracovní dny i o víkendech

- Vznik dopoledního volnočasového klubu s různorodým programem
- Vznik drobných pracovních pozic
- Vzájemné doplňování a využívání těchto aktivit v průběhu týdne.

Není pochopitelně nutné hned naplnit všechny aktivity. Myslím, že je snazší začít s něčím menším, například drobnou pomocí při úklidu parku nebo při organizaci různých víkendových či prázdninových setkání.

Každá takováto aktivita však stojí i padá s tím, zda se najde někdo kdo by byl ochotný si organizování této pomoci vzít na starosti. Máme příslib i financování této služby od rodičů a jejich případných sponzorů. Do budoucna můžeme také zkusit požádat o grant z Diakonických a rozvojových projektů.

Chtěl bych tedy vyzvat ty z vás, kteří cítí, že by mohli být nějak nápomocní, aby se mi ozvali. Rád vám sdělím další podrobnosti. Následně bychom se pak potkali i se zástupci rodičů, abychom si ještě zpřesnili naše představy o spolupráci.

Petr Hladík, tel.: 602 730 793, e-mail: phnmnm@gmail.com

Rozhovor se Zdenkou Sokolíčkovou a Jakubem Žárským

Od léta 2021 se ve společenství našeho sboru začala objevovat mladá rodina s třemi živými kluky – Josefem, Vráťou a Adámkem. Pro mnohé asi známí – Zdenka je novoměstská rodačka, Jakub je zase ze známé evangelické rodiny. Přesto jsem si dlouho říkal, že by bylo dobré je sboru trochu představit a jejich ne zcela obvyklé profese a taky okliku, se kterou to k nám vzali z Prahy, totiž přes Špicberky (norsky Svalbard), kde spolu strávili bezmála tři roky. Nejen na to jsem se jich ptal:

Jak jste se dostali na sever?

Jakub: V rámci svého doktorského studia na univerzitě Innsbruck jsem jezdil pravidelně na Svalbard od roku 2009. Po dokončení studia a začátku práce na katedře ekologie PřF UK se moje terénní práce orientovala spíše na Grónsko, ale Svalbard mi učaroval pro kombinaci jemné krajinné mozaiky a silného napojení na Evropu, pokud jde o politiku i vědecký výzkum.

Zdenka: Díky Jakubovi. Při našem prvním setkání jsem ho udivila, že existuje něco jako ekologická etika, a on zase udivil mě, že existuje souostroví Svalbard. Když jsme se v roce 2017 rozhodovali, co se sebou, Svalbard byl Jakubovým světem, do kterého se mně naskytla možnost vyjet za prací.

Co je tam na životě nejkrásnější?

Jakub: Na životě na Svalbardu je nejkrásnější to, že v základních principech funguje jako kdekoli jinde. Spíše než to, co tam je, je okouzující to, co tam není. Myslím, že jsme si všichni cenili jednoduchosti našeho života a svým způsobem i problémů, které jsme tam měli.

Zdenka: Pro mě neobyčejné výjevy k krajině, proměny světla a barev. Od růžového nebe v únoru přes bílá těla běluh ve fjordu v létě a nekonečné zlaté západy slunce v říjnu až po zelenofialovou polární záři v prosinci.

A co nejtěžší?

Jakub: Nejtěžší asi bylo přijmout roli Zdenky jako kulturní antropoložky, protože procesy, které přijela studovat, tak těch jsme byli samozřejmě součástí. Bylo těžké se doma odtrhnout od překotných politických a ekologických procesů venku. Při studiu bakterií je to samozřejmě také tak, jsme všichni živé bytosti a život je to, co nás spojuje. Ale studovat svůj vlastní druh má svá rizika.

Zdenka: Připustit si, že tam nebudeme moct zůstat. Když už rozhodnutí přišlo, ulevilo se nám. Ale dohrabat se k tomu přiznání bolelo.

Je-li tam jaký církevní život, jak vypadá?

Jakub: Longyearbyen je centrální osada souostroví o velikosti vesnice, nicméně s přístavem, letištěm, kostelem i supermarketem. Místní sbor je luterský a je součástí norské státní církve. Současná farářka se snaží o velkou otevřenost vůči lidem, kteří by se v tradičně vymezeném sboru doma necítili. Samotná architektonická „hmota“ kostela je spravedlivě rozdělena vedví s tím, že jižní část se stolem Páně představuje bohoslužebnou část a severní část s krbem, křesílky a stolečky prostor k setkávání spíš připomínající kavárnu. Obě části jsou oddělené jen náznakem a skrz celou prostorou vidíte na oba konce. Problém nejen sboru, ale celého města spočívá v tom, že se tam lidé rychle střídají. Je tam jen málo rodin, které tam žijí po vícero generací.

Co po návratu bylo zvlášť obtížné?

Jakub: Myslím, že jsme udělali dobře, že jsme se do Nového Města na Moravě stěhovali z Longyearbyen a ne z Prahy. Připadáme si tu jako v ráji. Jsou tu úřady, zdravotní péče na vysoké úrovni a v neposlední řadě nám tu na zahradě rostou stromy a funguje kompost. Doufám, že něco z této fascinace mi zůstane zachováno ještě za delší dobu.

Zdenka: Já jsem vlastně doteď nedokázala svou mysl od lidí v Longyearbyen plně odpoutat, což je důvod, proč se mi nedaří se začít pořádně soustředit na lidi v Novém Městě na Moravě. Až dopíšu poslední článek a vyjde kniha, rozloučím se i v hlavě a začnu tady konečně něco podnikat.

Děkuju za rozhovor a přeju at' si u nás zvyknete a něco tu podniknete...

Ondřej Ruml

Pomněnka - leden 2023

Díky příznivému počasí se podařilo těsně před Vánocemi dostat větší část Pomněnky pod střechu. Pokud nyní půjdete kolem stavby, uvidíte základní obrys kromě vstupní části s kaplí. V průběhu ledna pak v domově probíhalo zdění příček pro koupelny a toalety. Uvnitř stavby jsou tak již zřetelně viditelné obrysy nových pokojů i

společných prostor.

Venku probíhalo zavážení zeminou a příprava jímky na dešťovou vodu.

Propojeny jsou již také

jednotlivé vrty, které budou zdrojem pro tepelné čerpadlo. Harmonogram prací se výrazně nezpožďuje. V průběhu února bychom měli dostat od Státního fondu životního prostředí zprávu o tom, zda nám přidělí dotaci na zelenou střechu. Jedná se o cca 2,6 milionu korun. V lednu proběhlo také první setkání se zájemci o služby. V novoměstském domě s pečovatelskou službou se sešlo zhruba třicet lidí, kterým zaměstnanci myslibořického střediska představili své služby. Poskytli jsme také několik individuálních konzultací. Již brzy spustíme příjem žádostí o přijetí do Pomněnky.

Ve dnech 2. až 5. března 2023 pak budeme, díky partnerství se Sportovním klubem, Pomněnku prezentovat v rámci Světového poháru v biatlonu v Novém Městě na Moravě. Pro tuto akci hledáme dobrovolníky. Pokud byste mohli přijít pomoc s rozdáváním letáčků a prodejem propagačních předmětů tak se ozvěte Petru Hladíkovi, který vám sdělí další podrobnosti (tel. 602 730 793).

Děkujeme také všem členům novoměstského evangelického sboru za pomoc při organizování Festivalu pro Pomněnku. Přehled

akcí z loňského roku i podrobnosti k letošnímu programu vám přineseme v příštím čísle zpravodaje.

Děkujeme také pěveckým sborům Novocantus, Naenia a Smíšenému pěveckému sboru za uspořádání Novoročního koncertu. Výtěžek ze vstupného činil 34.871 Kč. Peníze už jsou na účtu veřejné sbírky. Celkový součet darů pro Pomněnku činil k 25. lednu 2023 částku 1.732.296 Kč. Děkujeme všem dárcům.

*Michaela Grmelová, ředitelka střediska Diakonie ČCE
Myslivořice*

Petr Hladík, kurátor sboru

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Do příspěvků není obsahově zasahováno. Názory autorů příspěvků nejsou vždy totožné s názory redakce nebo Farního sboru ČCE v Novém Město na Moravě. Za obsah jednotlivých příspěvků odpovídají jejich autoři.

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nmm@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 253070437/0600

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz